

MOTIV KONJA
I KONJANIKA
U HRVATSKOJ
SKULPTURI
XX. STOLJEĆA

SALON GALERIJE ANTUNA AUGUSTINČIĆA

18. IV. 2001. – 18. VI. 2001.

Nakladnik

MINISTARSTVO KULTURE RH
MUZEJI HRVATSKOG ZAGORJA
GALERIJA ANTUNA AUGUSTINČIĆA

Za nakladnika

GORANKA KOVAČIĆ

Urednik

BOŽIDAR PEJKOVIĆ

Koncepcija

BOŽIDAR PEJKOVIĆ

Likovni postav

BOŽIDAR PEJKOVIĆ
DAVORIN VUJČIĆ

Suradnik

DAVORIN VUJČIĆ

Fotografje

ZDRAVKO TURKULIN

Lektura

SALIH ISAAC

Oblikovanje kataloga

BOŽIDAR PEJKOVIĆ

Grafička priprema

ARTRESOR NAKLADA, ZAGREB

Tisak

KRATIS, ZAGREB

Naklada

400

ISBN 953-6448-47-5

Ovom se izložbom Galerija Antuna Augustinčića pridružuje tradicionalnoj akciji koju Sekcija za muzejsku pedagogiju i kulturnu akciju Hrvatskog muzejskog društva organizira u povodu Međunarodnog dana muzeja – 18. svibnja. Ovogodišnji nositelj akcije, Hrvatski športski muzej nazvao ju je prema sokolaškoj krilatici – *JACAJmo se* – smjerajući povezivanju kulture i sporta.

Budući da konji i konjanici zauzimaju značajno mjesto u opusu Antuna Augustinčića, logično smo se okrenuli konjičkom sportu te za temu izložbe izabrali *Motiv konja i konjanika u hrvatskoj skulpturi XX. stoljeća*, stoljeća u kojem je Augustinčić živio i radio, stoljeća u kojem je konjički sport u nas zadobio svoje organizirane oblike, razvivši se iz vojnih natjecanja i narodnih nadmetanja.

Četrdeset i dva djela tridesetšestorice kipara, uključena u ovu izložbu, s jedne nam strane omogućuju stanovit uvid u naše moderno i suvremeno kiparstvo, njegove mijene i konstante, i u formalnom i u sadržajnom smislu. S druge strane, varijable odnosa čovjeka i konja čitljive u skulpturama te različiti vidovi njihove zajedničke aktivnosti, upućuju na preteče i razvoj konjičkog sporta u nas.

Raznovrsni konji i konjanici (seljaci, junaci, kraljevi, sveci, vojnici, alkari – svakovrsni pa i sportski jahači) svjedoče nam o čovjekovu iskonskom stremljenju da združi konjsku snagu i ljudsku moć u nedostižnu silu mitskih Kentaura.

*Zahvaljujemo svim posudiocima
– pojedincima i institucijama –
na posudbi djela za ovu izložbu.*

1.

Robert FRANGEŠ MIHANOVIĆ

KONJ, 1899.

bronca; 355 x 440 x 130 mm

bez sign.

Zagreb, Gliptoteka HAZU, MZ 760

2.

Branislav DEŠKOVIĆ

Pučišća, 11. III. 1883. – Vrapče, 21. VIII. 1939.

Umjetničku akademiju pohađa u Veneciji 1903–05. (A. del Zotto). Nakon kraćeg boravka u Beču godine 1907. došao je u Pariz. Između 1914. i 1916. godine kao dobrovoljac sudjelovao je u ratu, a potom se zaputio u Rim, Ženevu i Pariz. Boemski život i uživanje droga narušili su mu tjelesno i duševno zdravlje. Od 1921. živio je u Splitu. Njegovo djelo polazi od talijanskog verizma te pod pariškim i bečkim utjecajem razvija vlastiti stil blizak impresionizmu, ali sa secesijskim značajkama. Ovaj najizrazitiji hrvatski animalist maestralno je modelirao lovačke pse i konje u karakterističnim pozama zaustavljenih pokreta, ali i monumentalizirane i ideologizirane, programatske skulpture.

BOSANAC NA KONJU, 1908.

bronca; 510 x 565 x 190 mm

sign. na plinti *BDešković*

Split, Galerija umjetnina, inv. br. 3/1

3.

Ivan MEŠTROVIĆ

Vrpolje, 15. VIII. 1883. – South Bend, SAD, 16. I. 1962.

Nakon kraćeg naukovanja u klesarskoj radionici H. Bilinića u Splitu, od 1901. do 1905. god. školovao se na Akademiji u Beču, gdje je već kao student izlagao s bečkom *Secesijom*. Od 1922. do 1944. god. bio je profesor (u dva navrata i rektor) na Umjetničkoj akademiji u Zagrebu. Preko Rima (1942. g.) i Švicarske (1944. g.), zaputio se 1947. u Sjedinjene Američke Države (Syracusa, South Bend) i tu nastavio pedagoški rad. Snažno je utjecao na svoje suvremenike i mlađe kolege te na početke mnogih kipara. Najvrednije dijelove svog velikog opusa – kojim se potvrđuje kao naš najznačajniji kipar u XX. stoljeću i kojim još u svoje vrijeme stječe svjetsku reputaciju – poklonio je domovini. Njegovi *Indijanci* dosegli su sam vrh konjaničke spomeničke skulpture.

KRALJEVIĆ MARKO NA ŠARCU, 1910.

bronca; 390 x 300 x 150 mm

bez sign.

Split, Galerija Ivana Meštrovića, I. U. 105

4.

Robert FRANGEŠ MIHANOVIĆ

Biografski podaci na str. 10.

KONJANIK »SOKOLAŠ«, 1916.

plaketa, bronca; Ø oko 220 mm

sign. d. d. FRANGEŠ

Zagreb, Moderna galerija, MG 608

5.

Ivo KERDIĆ

Biografski podaci na str. 14.

JUGOSLAVENSKI JOCKEY KLUB, 1920.

plaketa, bronca; 211 x 232 mm

bez sign.; natpis: gore *MCMXX*, dolje *JUGOSLAVENSKI JOCKEY-KLUB*
Zagreb, Moderna galerija, ZM-1545

6.

Robert FRANGEŠ MIHANOVIĆ

Sremska Mitrovica, 2. X. 1872. – Zagreb, 12. I. 1940.

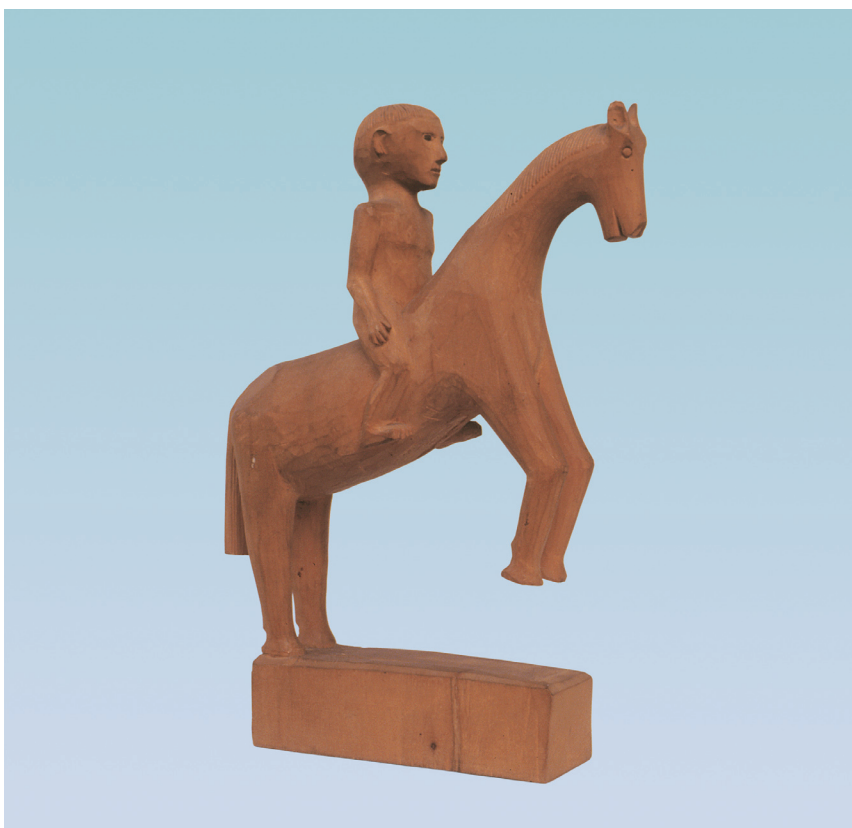
Završio Obrtnu školu u Zagrebu 1889. (I. Franz, Đ. Burić), nastavio školovanje u Beču na Kunstgewerbeschule 1889–94. (A. Kühne, O. König) te na Akademiji 1894/95. (K. Kundmann). Usavršavao se kod A. Rodina u Parizu 1900/01. g. Bio je nastavnik na Obrtnoj školi 1895–1907. i jedan od pokretača i organizatora likovnog života u Zagrebu na prijelomu stoljeća. Sudjelovao je u osnivanju Umjetničke akademije u Zagrebu 1907. g. – kojoj je bio prvi upravitelj i profesor do 1940. g. – uz koju je utemeljio ljevaonicu bronce i doveo prve ljevače. U njegovu djelu širokog tematskog raspona prepleću se secesijske, impresionističke i simbolističke ideje i stremljenja. Vrsnost i učestalost pojavljivanja životinja kao motiva, odnosno teme njegove skulpture osigurava mu mjesto jednog od naših prvih i najboljih kipara animalista.

MATIJA GUBEC, 1928.

bronca; 488 x 450 x 270 mm

sign. na plinti *R. FRANGEŠ*

Gornja Stubica, Muzej seljačkih buna, inv. br. 7

7.

Petar SMAJIĆ

Dolac Donji, 25. V. 1910. – Ernestinovo, 20. VIII. 1985.

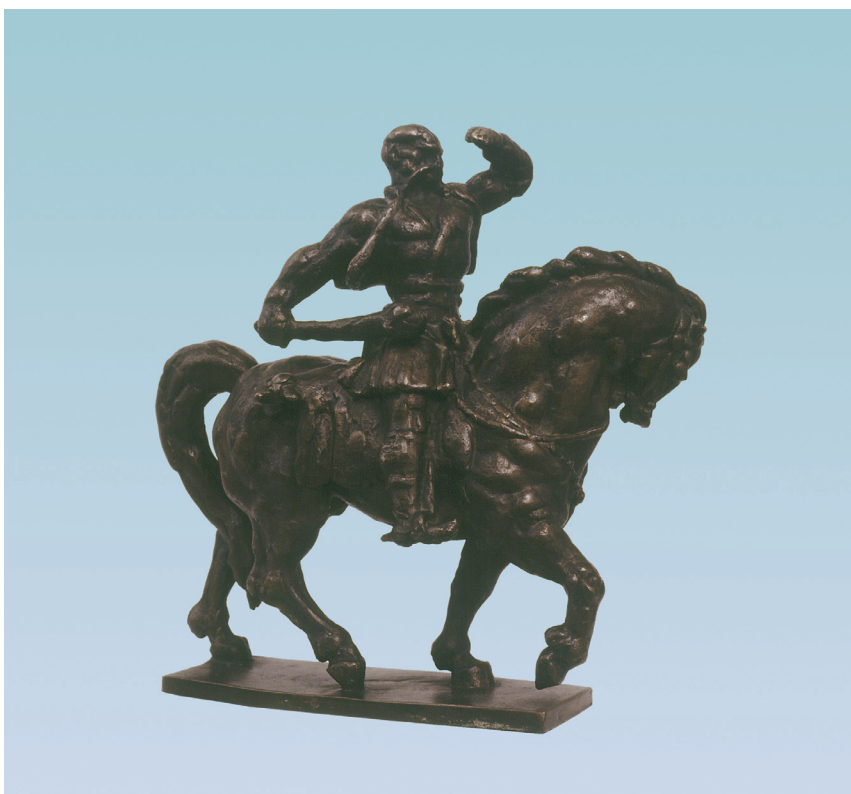
Zemljoradnik, rezbario u slobodno vrijeme. Prvi je put izlagao u Splitu 1934. i na V. izložbi *Zemlje* u Zagrebu. Godine 1941. prestao je raditi skulpture. Kao kolonist naselio se u Ernestinovu, a od 1954. opet je sudjelovao na brojnim izložbama naivaca u zemlji i inozemstvu. Arhaičnim izrazom i pretežno u manjim dimenzijama, oblikovao u drvu likove i bića iz svoga okružja, iskazujući podjednak smisao za humor i tragično.

KONJANIK, 1933.

drvo; 288 x 225 x 66 mm

sign. odozdo urezano *SP*

Zagreb, Muzej suvremene umjetnosti, inv. br. 256

8.

Antun AUGUSTINČIĆ

Klanjec, 4. V. 1900. – Zagreb, 10. V. 1979.

Nakon realne gimnazije, studirao kiparstvo na Visokoj školi za umjetnost i obrt (R. Valdec i R. Frangeš) odnosno Kraljevskoj akademiji za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu (I. Meštrović). Poslije diplome boravio je u Parizu (1924–26. g.) kao stipendist francuske vlade. God. 1929. bio je među osnivačima grupe *Zemlja*, iz koje je istupio 1933. g. Dopisnim članom JAZU postao je 1940. g. Sudjelovao je u NOB-u od 1941. te je na oslobođenom teritoriju obnašao političke funkcije. Od 1946. bio je profesor i rektor Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. God. 1947. imenovan je majstorom kiparom, a od 1949. vodi Majstorsku radionicu za kiparstvo. Iste je godine postao i redovnim članom JAZU. Godine 1966. dobio je nagradu AVNOJ-a za životno djelo. Između Meštrovićeve monumentalnosti i Kršinićeva lirizma, svojim djelom prokrčio je put novim shvaćanjima realizma. Ugled svjetskih razmjera stekao je spomeničkim konjaničkim kipovima.

MALI KONJANIK, 1935.

bronca; 247 x 260 x 120 mm

sign. na plinti AUGUSTINČIĆ

Klanjec, Galerija Antuna Augustinčića, GA-319

9.

Grga ANTUNAC

Šibenik, 11. III. 1906. – Zagreb, 15. I. 1970.

Uči na Obrtnoj školi u Splitu (1920–26. g.), Umjetničkoj akademiji u Zagrebu (1926–30. g.) i dvije godine u specijalki Ivana Meštrovića. God. 1932/33. nastavio je studij u Parizu, a potom putovao po Italiji i zemljama Bliskog istoka. U prvoj polovini tridesetih godina klesao je za Meštrovića, a u drugoj polovini tridesetih pomagao je Augustinčiću pri izradi konjaničkih spomenika. Od 1946. bio je profesor na zagrebačkoj Akademiji. Njegov realistički pristup našao je izraz u raznim materijalima.

MLADI KONJ, 1938.

bronca; 187 x 210 x 70 mm

bez sign.

Zagreb, Nataša Sladoljev

10.

Ivo KERDIĆ

Davor, Slavonija, 19. V. 1881. – Zagreb, 27. X. 1953.

Završio Obrtnu školu u Zagrebu 1899. g. Radio u tvornici konstrukcija za mostove u Beču i Linzu. U ljevaonici umjetnina Maison Moderne u Parizu 1901. upoznao je osnove lijevanja i obrade odljeva. Godine 1903–06. radio u bečkim umjetničkim radionicama i pohađao večernji tečaj na Staatsgewerbeschule (S. Schwartz), gdje se uputio u modeliranje medalja. Između 1906. i 1911. godine studirao na Majstorskoj školi za medaljersku umjetnost na Akademiji likovnih umjetnosti (R. Marschall). Potom se zaposlio u Wiener Werkstätte kao specijalist za obradu i cizeliranje radova u srebru. Na poziv R. Frangeša vratio se u Zagreb, gdje je od 1913. do 1927. god. vodio ljevaonicu bronce pri Umjetničkoj akademiji i paralelno predavao obradu medalja na Višoj školi za umjetnost i umjetni obrt. Pedagoški rad nastavio je do mirovine 1947. godine, koju je stekao kao redovni profesor ALU. Naš prvi izraziti medaljer, u svome djelu usklađuje kiparsku snagu, slikarsku osjetljivost i crtačko znanje, pri čemu je uglavnom pod utjecajem secesije ili renesanse. Motivi životinja nisu rijetki u njegovu opusu.

SV. JURAJ, 1935–45.

bronca; 513 x 350 x 175 mm

bez sign.

Zagreb, Družba Braće Hrvatskog zmaja

11.

Frano KRŠINIĆ

Lumbarda na Korčuli, 24. VI. 1897. – Zagreb, 1. I. 1982.

Učio klesarstvo u Korčuli, zatim u Horicama u Češkoj od 1913. do 1917. g. (Q. Kocian). Pohadao akademiju u Pragu od 1917. do 1921. g. (J. V. Myslbek, J. Štrausa). Bio na studijskim putovanjima u Njemačkoj (1920. g.), Grčkoj (1922. g.), Francuskoj (1925. i 1937. g.) te u Italiji (1936. g.). U razdoblju između 1922. i 1924. godine živio je u Beogradu. Jedan je od osnivača grupe *Zemlja* (iz koje je istupio 1930. g.) i član grupe *Nezavisnih*. Od 1924. bio je profesor na Akademiji u Zagrebu, a od 1947. vodio je Majstorsku radionicu u Zagrebu. Član JAZU od 1949. g. Dobitnik je Nagrade »Vladimir Nazor« za životno djelo 1962. i Nagrade AVNOJ-a 1968. g. Njegovo djelo označava prekid s naturalističkom faktografskom i ilustrativnošću uljepšanog realizma, narativnog akademizma i ornamentalnih oblika secesije. Majstor lirskog oblika, majstorski se nosio i s konjaničkom skulpturom.

TITOV NAPRIJED, 1949.

bronca; 544 x 470 x 235 mm

sign. na postolju KRŠINIĆ

Zagreb, Marija Kršinić

12.

Marin STUDIN

Kaštel Novi, 28. XI. 1895. – Split, 15. VIII. 1960.

Učio na Obrtnoj školi u Splitu, potom na Višoj školi za umjetni obrt u Zagrebu te na akademijama u Zagrebu, Beču i Pragu. Godine 1921–22. radio je u Parizu u atelieru A. Bourdellea. Između dva rata predavao je na Srednjoj tehničkoj školi u Zagrebu i u Beogradu. Od 1947. do 1949. godine bio je profesor na Školi i Akademiji za primijenjenu umetnost u Beogradu, a 1950/51. predavao je na Akademiji za primijenjenu umjetnost u Zagrebu. Ekspresivnost, lirizam i arhaika obilježavaju Studinovo djelo koje svoje motive crpi iz općeljudske tematike, legendi i svakodnevice zavičajnoga mu kraja. Motiv konja posebno mu je blizak, a autor je i jednog od rijetkih konjaničkih spomenika u nas (*Vjesnik pobjede* u Kaštel Starom).

DJEVOJKA S KONJEM, 1952.

drvo; 430 x 430 x 40 mm

sign. d. d. M · STUDIN

Muzej grada Kaštela, Galerija Studin, G1/55

13.

Lujo BEZEREDI

Nova, 21. XI. 1898. – Čakovec, 20. IV. 1979.

Završio Učiteljsku školu u Čakovcu. Studirao na Višoj pedagoškoj školi u Budimpešti. Kao ljevičar, sudjelovao u revoluciji Bele Kuna. God. 1922. upisao se na Akademiju u Zagrebu, gdje je na njega najviše utjecao F. Kršinić. Zbog neslaganja s metodama nastave, a i zbog materijalne oskudice, napustio je Akademiju i počeo raditi u keramici. U razdoblju od 1936. do 1941. god. živio je u Beogradu, a od 1942. u Čakovcu. Zemljaška poetika i ekspresivna snaga volumena našle su svoj izraz, kroz sadržajnu originalnost i slobodu koncepta, u najrazličitijim materijalima i tehnikama.

PALI KONJ, 1957.

bronca; 300 x 860 x 380 mm

sign. straga desno, nečitko *Bezeredi*

Zagreb, Gliptoteka HAZU, MZ 774

14.

Valerije MICHIELI

Pučišća, 17. IV. 1922. – Zagreb, 3. X. 1981.

Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1949. (F. Kršinić). Usavršavao se u Italiji i Francuskoj. Bio je suradnik Majstorskih radionica V. Radauša (1949–51. g.) i F. Kršinića (1951–55. g.) te profesor na Akademiji u Zagrebu od 1962. god. Izlagao s grupom *Biafra*. Njegov snažan i ekspresivan opus, izrastao na najplodnijem tlu tradicionalne antropomorfne i animalističke plastike, jedan je od vrhunaca našeg /gurativnog kiparstva. Uz čovjeka, konj je najčešći motiv njegovih egzistencijalnih tema.

GLAVA KONJA, 1955.

bronca; 515 x 280 x 170 mm

bez sign.

Zagreb, Darko Schneider

15.

Vojin BAKIĆ

Bjelovar, 5. VI. 1915. – Zagreb, 18. XII. 1992.

Diplomirao na Akademiji u Zagrebu (1939. g.), specijalni tečaj pohađao kod F. Kršinića. Nakon boravka u Firenci i Milanu, kao slobodni umjetnik živio je u Zagrebu. Autor je brojnih spomenika. Godine 1980. dobio je Nagradu »Vladimir Nazor« za životno djelo. Njegov opus sustavno je istraživanje kiparske forme (volumena, prostora, površine), koje se od asocijativnih oblika razvija u geometrijsku apstrakciju i optička istraživanja.

GLAVA KONJA, 1956.

bronca; 420 x 300 x 115 mm

bez sign.

Zagreb, Muzej suvremene umjetnosti, inv. br. 315

16.

Branko RUŽIĆ

Slavonski brod, 4. III. 1919. – Zagreb, 27. XI. 1997.

Kiparstvo studirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1940–44. (I. Lozica, F. Kršinić). Od 1945. do 1947. g. studirao je i slikarstvo (M. Tartaglia). U razdoblju između 1953. do 1961. godine predavao je na srednjoj školi, a od 1961. na Akademiji likovne umjetnosti. Nakon 1955. posve se posvetio kiparstvu. Isprva se služio broncom, a kasnije drvom, koje mu je omogućavalo da izrazi svoju sklonost oblikovanju sažetih, reduciranih i voluminoznih prikaza vrlo širokog tematskog spektra. Svoje djelo donirao je rodnom gradu, gdje je i izloženo.

KONJ, 1959.

bronca; 450 x 340 x 140 mm

bez sign.

Slavonski Brod, Galerija umjetnina, inv. br. 183

17.

Stipe SIKIRICA

Jabuka kraj Sinja, 29. IV. 1933.

Diplomirao na Akademiji 1958. u Zagrebu, gdje od 1969. predaje kiparstvo. Bio je suradnik Majstorske radionice V. Radauša. Autor je mnogih spomenika i portreta. Bavi se i medaljerstvom. Od svojih prvih radova opredijelio se za/gurativni izraz, koji se oslanja na folklorne elemente zavičajne Cetinske krajine, iz čega razumljivo proistječe učestalost motiva, odnosno teme konja u njegovu djelu.

MLADI KONJ, 1961.

bronca; 1360 x 515 x 140 mm

bez sign.

Zagreb, Moderna galerija, MG 2758

18.

Milena LAH

Ajdovščina, 23. V. 1920.

Završila je Akademiju u Zagrebu; bila je suradnica Majstorske radionice V. Radauša 1949/50. god. Radila je kao profesor likovnog odgoja i povijesti umjetnosti na zagrebačkoj Učiteljskoj školi 1957–67. godine, s kraćim prekidima. U ranijem razdoblju bila je realist, kasnije teži sintezi oblika i simboličnoj izražajnosti materijala, koje često istovremeno koristi. Tematski se nadahnjuje narodnom umjetnošću i meta/zikom, pri čemu spaja tradiciju i moderan kiparski jezik.

ALKAR (BOGUMILSKI JAHAC), 1968.

bronca; 530 x 620 x 400 mm

bez sign.

Zagreb, autorica

19.

Ante STARČEVIĆ

Zagreb, 29. VIII. 1933.

Kiparstvom se počeo baviti kao gimnazijalac, pohađajući tečaj prof. A. Despota u KUD-u »Ognjen Prica« 1949/50. Od 1952. studirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (Antunac, Augustinčić, Kršinić, Rukljač) te je 1957. god. diplomirao kod prof. Augustinčića. Autor je brojnih portreta i spomenika te niza crkvenih djela. Vjieran /guraciji i metaforičnim sadržajima, logično se pridružio kiparima koji njeguju i medaljerstvo.

TROJANSKI KONJ, 1970.

plaketa, bronca; 103 x 136 mm

bez sign.

Zagreb, autor

20.

Ante, Soni JAKIĆ

Biografski podaci na str. 26.

KENTAUR, 1973.

drvo; 470 x 580 x 250 mm

bez sign.

Zagreb, Vlasta Jakić

21.

Ante, Soni JAKIĆ

Biografski podaci na str. 26.

VRANAC, 1973.
drvo; 270 x 377 x 377 mm
bez sign.
Zagreb, Vlasta Jakić

22.

Ante, Soni JAKIĆ

Ston, 13. XII. 1930. – Zagreb, 21. XII. 1996.

Diplomirao na Akademiji primijenjene umjetnosti u Zagrebu 1955. godine, u klasi Koste Angeli Radovanija. Šezdesetih godina radio lončarskom tehnikom valjkaste i stožaste oblike s plastičnim izraslinama i šupljinama. Godine 1966. izveo je projekt TO-TAK (igračka za slaganje) koji se sastoji od niza slobodno raspoređenih i međusobno zamjenjivih elemenata. Sedamdesetih godina radio je u drvu shematizirane ljudske i životinjske /gure te skeletne konstrukcije. Ciklus minijatura u srebru *Konji* izveo je 1980/81. Osamdesetih godina bio je zaokupljen kuglom kao savršenim stereometrijskim tijelom. Bio je sudionik kiparskih simpozija; autor skulptura na otvorenom.

KONJI, 1980/81.

srebro; 35–37 x 25–40 x 5 mm

sign. JAKIĆ

Zagreb, Vlasta Jakić

23.

Stanko JANČIĆ
Zagreb, 2. V. 1932.

Maturirao na Klasičnoj gimnaziji u Zagrebu 1950. godine. Diplomirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1956. god. Bio suradnikom Majstorske radionice A. Augustinčića od 1956. do 1970. god. U razdoblju između 1962. i 1967. god. u više navrata boravi u Gvineji, gdje je radio nekoliko portreta-spomenika u granitu. Spomenike i skulpture na otvorenom izvodio je i u domovini. Izlagao s grupom *Biafra* od 1970. do 1975. god. Dobitnik je Nagrade »Vladimir Nazor« za 1978. god. Godine 1980. izabran za nastavnika na kiparskom odjelu Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje kao profesor radi i danas. Nakon ekspresionističkog razdoblja opredijelio se za novu /guraciju. U poliesteru izvodi naturalističke /gure ljudi s ulice te hiperrealističke erotizirane ženske likove. Zaokupljen problemom pokreta i značenja od 1975. radi male plastike. U posljednje vrijeme reže skulpture u komponibilne elemente od kojih slaže nove varijante.

JAHAČI: TRKA, 1975.
bronca; 160 x 515 x 140 mm
sign. na plinti S. JANČIĆ
Zagreb, autor

24.

Krešimir TRUMBETAŠ

Koprivnica, 11. III. 1936.

Osnovnu školu i gimnaziju pohađao je u Koprivnici. Godine 1954. upisao se na Prirodoslovno-matematički fakultet u Zagrebu i Srednju muzičku školu »Vatroslav Lisinski«. Godine 1960. diplomirao je zemljopis i maturirao klarinet. Iste godine upisao se na Muzičku akademiju u Zagrebu, koju je završio 1965. god. Od tada se profesionalno bavi glazbom. Likovnom umjetnošću (skulpture u drvu, crteži, grafičke) bavi se od 1967. godine, a izlagati počinje 1971. god. Od hlebinskih pa ekspresivnih formi dolazi do sve stiliziranijih i jednostavnijih oblika.

MLADI KONJ, 1976.

drvo; 400 x 410 x 280 mm

sign. na podnožju *KT 76*

Zagreb, autor

25.

Soja NALETILIĆ – Penavuša

Mokro, Hercegovina, 6. I. 1913 – Široki Brijeg, 22. VI. 1994.

Živjela u Oklajima kod Širokog Brijega. Samouka, kiparstvom se počela baviti u svojim šezdesetim godinama. U drvu je rezbarila biblijske teme, povijesne i legendarne osobe i likove životinja. Živost koloritā kojima je bojala svoje skulpture odgovarala je senzibilitetu *Nove slike* osamdesetih godina 20. st., što joj je donijelo zasluženu popularnost.

KRALJ TOMISLAV, 1975.

drvo; 590 x 300 x 195 mm

bez sign.

Zagreb, Rudolf Labaš

26.

Raoul GOLDONI

Split, 19. I. 1919. – Zagreb, 24. III. 1983.

Osnovnu školu i gimnaziju završio u Splitu. Studirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje je diplomirao 1942. u slikarskoj klasi prof. Marina Tartaglie. U NOB-u se bavio opremom partizanskog tiska. Bio je likovni urednik u Nakladnom zavodu Hrvatske (1947–1951. g.) i izdavačkom poduzeću »Mladost« u Zagrebu (1951–1963. g.). Od 1963. predavao je na Akademiji u Zagrebu. Suradivao s tvornicama stakla u Rogaškoj Slatini i Samoboru te staklarskim radionicama u Muranu. Upravo staklom započinje i određuje se njegovo kiparsko iskustvo, koje će se otvoriti u asocijativnim organskim oblicima te kasnije, i skulpturalno i tematski, potvrditi u bronci i drugim materijalima.

GLAVA KONJA, 1982.

bronca; 240 x 360 x 155 mm

bez sign.

Zagreb, Igor Goldoni

27.

Kruno BOŠNJAK

Lovreć kod Imotskog, 4. X. 1936.

Kiparstvo studirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu i diplomirao 1964. god. Specijalizirao se u Majstorskoj radionici F. Kršinića do 1968. g., a zatim radio kao nastavnik odnosno profesor na zagrebačkoj ALU. Prije umirovljenja 2000. g., pet je godina imao mandat saborskog zastupnika. Njegovo djelo – koje uključuje portrete, aktove, sakralne kompozicije, spomeničku plastiku, medaljerstvo – nalazi uporište u našoj kiparskoj tradiciji.

JURIŠ, 1982.

gips; 225 x 215 x 120 mm

bez sign.

Zagreb, autor

28.

Vasko LIPOVAC

Kotor, 14. VI. 1931.

Završio Akademiju primijenjene umjetnosti u Zagrebu 1955. (K. Hegedušić). Bio je suradnik Majstorske radionice K. Hegedušića od 1955. do 1959. g. Bavi se crtežom, grafikom, opremanjem turističkih objekata i scenografijom. Poslije kraćeg razdoblja geometrijske apstrakcije prihvaća reducirani figurativni izraz, naglašavajući oblike i pune volumene u stanju dinamičke ravnoteže. Motivi mu izvire iz mediteranske tradicije, dječjih igara i sporta.

VJEŽBAČ, 1984.

drvo; 345 x 250 x 80 mm

bez sign.

Split, autor

29.

Zvonimir LONČARIĆ

Zagreb, 13. III. 1927.

Diplomirao na Akademiji za primijenjenu umjetnost u Zagrebu 1956. (K. Angeli Radovani, E. Tomašević). Od 1958. radi za »Zagreb-Im« kao crtač i scenograf. Autor je nekoliko crtanih i niza nastavnih filmova. Bavi se i kazališnom scenografijom, keramikom i grafičkom; izradio je seriju dječjih igračaka. Radi guralnu skulpturu, najviše u drvu i poliesteru, obojenu živim bojama. Sintetizirajući plastička iskustva tradicije i jezika suvremene umjetnosti, ostvario je originalan opus u kojemu su elementi fantastičnoga i nadrealnoga prožeti specifičnim humorom.

PJEŠAK NA KONJU, 1986.

poliester; 3700 x 1440 x 1010 mm

sign. straga ZL 86

Zagreb, autor

30.

Vladimir GAŠPARIĆ – Gapa
Hodošan kraj Čakovca, 25. VIII. 1951.

Gimnaziju završio u Varaždinu. Studirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu od 1970. do 1975. godine. Diplomirao u klasi V. Michielija. Usavršavao se u Majstorskoj radionici I. Sabolića i studijskim boravcima u inozemstvu (Italiji i Švedskoj 1975. te Austriji i Njemačkoj 1985. g.). Autentično nastavlja nit ekspresivne/guracije.

ODMOR, 1980/2000.

bronca; 1550 x 1200 x 1130 i 1570 x 1250 x 1120 mm

bez sign.

Varaždin, autor

31.

Ivan KOŽARIĆ
Petrinja, 10. VI. 1922.

Studirao na Akademiji u Zagrebu 1943–47. god. Specijalku kod A. Augustinčića završio 1949. god. Kao stipendist Fonda »Moša Pijade«, 1959/60. god. boravio je u Parizu. Bio je član grupe *Gorgona*. Godine 1997. dobio je Nagradu »Vladimir Nazor« za životno djelo i postao redovni član HAZU. Voditelj je Gliptoteke HAZU. Od početka svog umjetničkog djelovanja pokazuje izrazitu sklonost prema naglom mijenjanju kiparskog jezika. Svoje tipološko nespokojstvo i nemirenje s bilo kakvom zadanošću pronio je sve do najnovijih dana.

PRONAĐENA SKULPTURA, 1993/2001.

drvo; 680 x 100 x 550 mm

bez sign.

Klanjec

32.

Slavomir DRINKOVIĆ

Jelsa, 23. I. 1951.

Diplomirao kiparstvo na ALU u Zagrebu 1977. (V. Michieli). Do 1979. specijalizirao monumentalnu plastiku u Majstorskoj radionici A. Augustinčića, a zatim radi kod I. Sabolića, do 1981. god. Od 1989. bavi se i dizajnom, arhitekturom i scenografijom. Od 1995. radi na ALU u Zagrebu. Autor je spomen-obilježja masovnih grobnica iz Domovinskog rata. Njegova skulptura nastaje iz razumijevanja materijala te izaziva pozornost promišljenim konceptom i savršenom izvedbom.

KONJ BEZ JAHAČA, 1992.

bronca; 220 x 260 x 100 mm

bez sign.

Zagreb, autor

33.

Petar UJEVIĆ

Krivodol, 4. XII. 1960.

Gimnaziju pohađao u Imotskom. Studirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu od 1980. do 1984. g. (S. Sikirica, Ž. Janeš, B. Ružić). Bio suradnik Majstorske radionice I. Sabolića 1985/86. god. Radio u *Jadran/Imu* te na koprodukcijama na izradi kiparske scenografije. Dragovoljac i veteran Domovinskog rata. Svojim radovima nastavlja se na tradiciju/guracije intimističkog tipa.

PAD, 2000.

bronca; 170 x 260 x 140 mm
bez sign.

Rakitje, Sveta Nedjelja, autor

34.

Izidor POPIJAČ – Žiga
Bednja, 2. I. 1947.

Završio fotografski zanat u Ptujju. Uz likovnu umjetnost, bavi se pisanjem i skladanjem. Dugi niz godina djelovao je u rodnoj Bednji, onda se preselio u Ivanec, gdje je imao vlastitu kiparsku školu, a potom u Risvicu kod Kumrovca, gdje ima vlastiti atelier i galeriju. Kao izvorni umjetnik izrađuje skulpture u terakoti i drvu, socijalne, rodoljubne, religiozne i meta/zičke tematike. Iskazuje se i kao poznavatelj anatomije životinja kojima u posljednje vrijeme pridaje simboličko značenje.

GLAVA KONJA (SPOMEN NA STRADALE KONJE), 1994.

terakota; 620 x 590 x 235 mm
sign. l. d. *IZIDOR POPIJAČ ŽIGA 1994*
Risvica, Galerija Popijač

35.

Ivan DÖMŠE

Rakitovec, 1936.

Naivac iz sela Đurđa kod Donjeg Miholjca, počeo rezbariti 1966. u KPD Lepoglavi. Njegova nadarenost uočena je 1972. g., kada je dobio jednokratnu društvenu potporu i priredio prvu izložbu. Radi narativne statue i reljefe s mnoštvom prizora i likova, kojima priča o religijskim temama, hrvatskoj povijesti, legendama i krajevima, svakodnevicu i vlastitu životu.

VOJNIK, 1995.

drvo; 700 x 800 x 480 mm

sign. IVAN DÖMŠE, natpis ZBOGOM DRAGA ZBOGOM MAJKO

Zagreb, Hrvatski muzej naivne umjetnosti, inv. br. 1361

36.

Tomislav OSTOJA
Split, 20. VIII. 1931.

Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1957. g. Bio je suradnik Majstorske radionice A. Augustinčića od 1957. do 1961. g. Autor je više spomenika i skulptura u javnim prostorima. Njegove skulpture karakterizira dinamičnost kompozicije i ekspresivnost površine. Raniji radovi obilježeni su nemirnom formom, blagim odklonom od realizma i poetičnom transpozicijom motiva. Oko 1970. naglašavao je ritmičke strukture šiljatih oblika i asocijativnog značenja. U novijim djelima vraća se punoj masi, mekoći i sugestivnosti oblika.

KONJIĆ, 1998.
bronca; 245 x 300 x 70 mm
bez sign.
Zagreb, autor

37.

Velibor MAČUKATIN

Sumartin, 3. XI. 1919.

Učio na Obrtnoj školi u Zagrebu 1937–39. god. (D. Hotko). Studij na akademiji (I. Meštrović, F. Kršinić) prekinuo je 1944. i odlazi u NOB; diplomirao 1946. godine. Specijalni tečaj kiparstva završio 1948. kod A. Augustinčića, kojemu je pomagao pri izradi konjaničkog spomenika *Mir*: Radi spomenike, portrete, plakete i medalje. Razvijenim osjećajem za masu i cjelinu kompozicije modelira malu plastiku stiliziranih oblika, kojom dominira tema ženskog akta.

KONJIĆ, 2000.

gips; 220 x 250 x 70 mm

bez sign.

Zagreb, autor

38.

Mile **BLAŽEVIĆ**

Maovice, Vrlika, 1954.

Srednju školu i Pedagošku akademiju pohađao je u Splitu. Diplomirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi I. Sabolića, kod kojeg je polazio i majstorsku radionicu od 1984. do 1987. god. Od 1988. predavao je na Školi za primijenjenu umjetnost i dizajn, a od 1997. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Tradicionalist arhajske čistoće i čvrstoće.

KONJANIK, 1994.

reljef, drvo; 140 x 255 x 30 mm

bez sign.

Zagreb, autor

39.

Mile BLAŽEVIĆ

KONJANIK, 2000.

reljef, terakota; 290 x 335 x 75 mm

sign. g. d. *MILE BLAŽEVIĆ 2000*

Zagreb, autor

40.

Milivoj ŠEGAN

Turčević Polje, 3. V. 1957.

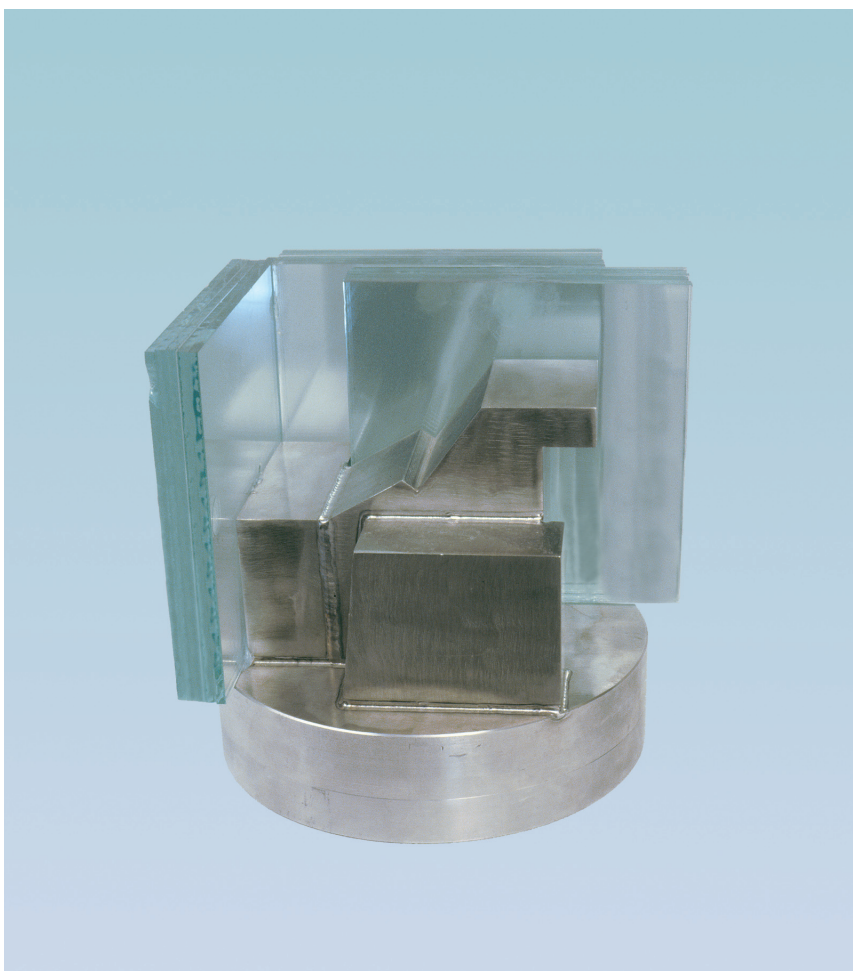
Klasičnu gimnaziju završio u Daruvaru. Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu upisao 1977. u klasi S. Sikirice, a diplomirao 1982. u klasi I. Sabolića, kod kojeg je polazio i poslije-diplomsku Majstoricu. Od 1979. bavi se konzervatorsko-restauratorskim poslovima, najprije kao suradnik pa zaposlenik Zavoda za zaštitu spomenika u Zagrebu, da bi 1996. osnovao vlastitu tvrtku za likovno oblikovanje i zaštitu likovne spomeničke baštine. Dobitnik je međunarodnog priznanja UNESCO-a za obnovu HNK-a u Osijeku. U skulpturi sažima i /trira iskustva /guracije.

FENIKS, 1997.

bronca; 177 x 240 x 140 mm

bez sign.

Popovec, Sesvete, autor

41.

Dražen TROGRLIĆ

Varaždin, 19. VII. 1958.

Srednju školu završio u Varaždinu. Diplomirao slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1983. u klasi R. Goldonija. Od 1983. do 1985. bio je suradnik Majstorske radionice Lj. Ivančića i N. Reiserera. Kiparstvom se bavi od 1989. Radeći u raznim materijalima (kameni, bakru, bronci, čeliku i staklu) te osluškajući njihovu prirodu, stvara apstraktne oblike nabijene asocijativnošću i metaforikom, kojima ispituje mogućnosti i granice skulpturalnoga.

BUĐENJE SNAGE, 2000.

čelik, staklo; 188 x 195 x 180 mm

bez sign.

Zaprešić, autor

42.

Sanja SAŠO

Reutlingen, Njemačka, 31. XII. 1963.

Rano djetinjstvo provela u Zagrebu i Trogiru. Školovala se u Reutlingenu i Pfullingenu od 1973. do 1983. god. Studirala građku na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu od 1984. do 1988. g. (G. Paro) te kiparstvo na Akademie für Bildende Künste u Stuttgartu 1989. do 1991. g. U svojim radovima stvarni i mentalni prostor uključuje u prostor svojih skulptura.

SREBRNI KONJANIK 2001.

žica; 720 x 700 x 330 mm

bez sign.

Zagreb, autorica

MOTIV KONJA I KONJANIKA U HRVATSKOJ SKULPTURI XX. ST.

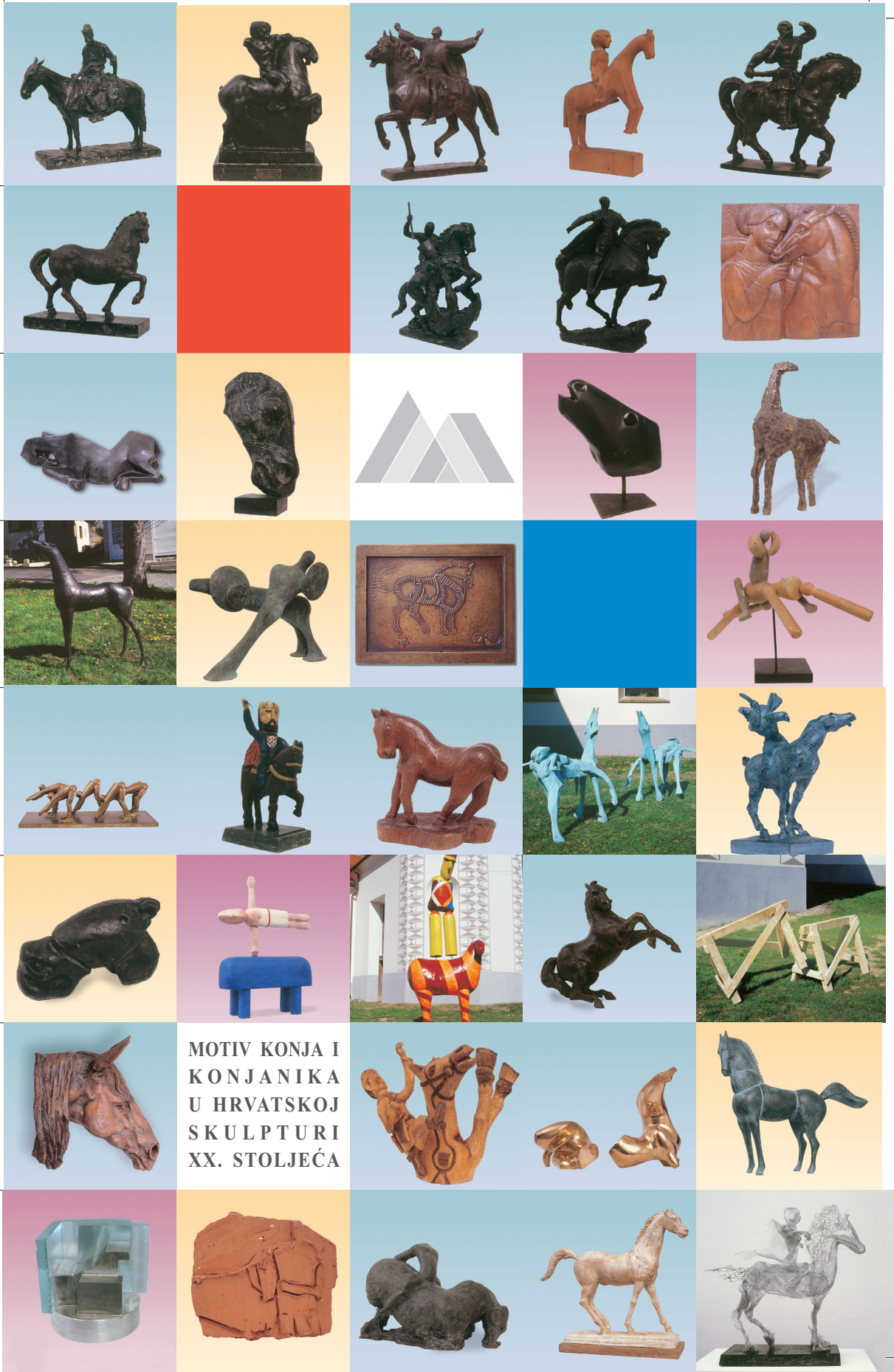
SALON GALERIJE ANTUNA AUGUSTINČIĆA

18. IV. 2001. – 18. VI. 2001.

ABECEDNO KAZALO AUTORA

Grga ANTUNAC	13
Antun AUGUSTINČIĆ	12
Vojin BAKIĆ	19
Lujo BEZEREDI	17
Mile BLAŽEVIĆ	42, 43
Kruno BOŠNJAK	31
Branislav DEŠKOVIĆ	6
Ivan DÖMŠE	39
Slavomir DRINKOVIĆ	36
Robert FRANGES MIHANOVIĆ	5, 8, 10
Vladimir GAŠPARIĆ – Gapa	34
Raoul GOLDONI	30
Ante, Soni JAKIĆ	4, 25, 26
Stanko JANČIĆ	27
Ivo KERDIĆ	9, 14
Ivan KOŽARIĆ	35
Frano KRŠINIĆ	15
Milena LAH	22
Vasko LIPOVAC	32
Zvonimir LONČARIĆ	33
Velibor MAČUKATIN	41
Ivan MEŠTROVIĆ	7
Valerije MICHIELI	18
Soĵa NALETILIĆ – Penavuša	29
Tomislav OSTOJA	40
Izidor POPIJAČ – Žiga	38
Branko RUŽIĆ	20
Sanja SAŠO	46
Stipe SIKIRICA	21
Petar SMAJIĆ	11
Ante STARČEVIĆ	23
Marin STUDIN	16
Milivoj ŠEGAN	44
Dražen TROGLIĆ	45
Krešimir TRUMBETAŠ	28
Petar UJEVIĆ	37

DEŠKOVIĆ	MEŠTROVIĆ	MIHANOVIĆ	SMAJIĆ	AUGUSTINČIĆ
ANTUNAC		KERDIĆ	KRŠINIĆ	STUDIN
BEZEREDI	MICHIELI		BAKIĆ	RUŽIĆ
SIKIRICA	LAH	STARČEVIĆ		JAKIĆ
JANČIĆ	NALETILIĆ	TRUMBETAŠ	GAŠPARIĆ	BOŠNJAK
GOLDONI	LIPOVAC	LONČARIĆ	DRINKOVIĆ	KOŽARIĆ
POPIJAČ	MOTIV KONJA I KONJANIKA U HRVATSKOJ SKULPTURI XX. STOLJEĆA	DŌMIŠE	ŠEGAN	OSTOJA
TROGRLIĆ ₅₀	BLAŽEVIĆ	UJEVIĆ	MAČUKATIN	SAŠO

MOTIV KONJA I
 KONJANIKA
 U HRVATSKOJ
 SKULPTURI
 XX. STOLJEĆA